

Rjøbmanden, naar han stifter sine Bøvelsforhold. Men jeg vil dog dertil sige, at Rjøbmanden er i Staud til at lægge det over paa sine Kunder, og dertil kommer, at den løse Formue, som Rjøbmanden er i Besiddelse af, Kapitaler og Sligt, jo aldeles ikke er beskattet, hvortilmod de faste Eiendomme, Landeieendomme og til Dels Rjøbstadeieendomme gjennem Bygningsafgift, er det; thi dem har man kunnet finde. Ingen har man dog fundet saa godt som Landbruget, thi de ærede Herrer, der ikke ere saa nøie kjendte med Landboernes Sæd og Skik, vil forbausnes over den tarvelige Levemaade, man derude er bleven nødt til at indskrænke sig til for at kunne betale Renterne og Statutterne, som kommer til dem i saa rigelig Maade. De ere nødte til at leve saa tarvelig, at jeg er overbevist om, at der endog saa er ærede Medlemmer herinde, der vilde grue derover og slet ikke skjotte om at leve saa tarvelig, som Landmanden maa for at kunne betale Enhver Sit. Man kommer jo til Landmanden med Skatter ikke alene i Form af Hartkornsskatter, men ogsaa i Form af Tiender, store Kommuneafgifter, som man to Gange lægger paa Hartkornet, saa galt er det. (En Stemme: Tre Gange), Ja maaste tre Gange. Som sagt, de faste Eiendomme har man altid kunnet finde. Jeg tror nu heller ikke, at en ny Skat ubetinget vilde være at forkaeste. Den ærede Finansminister sagde jo nok, at nye Skatter altid ville tynge haardt og trykke paa jamme Maade, som jo nye Sko i Reglen trykker. Ja, hvis man lagde Skat paa Kapitalen, paa det, der foreligger i Form af Mønt, i Form af Obligationer, kort sagt i Form af det, man i snæver Forstand forstaar ved Kapital, tror jeg gjerne, at der vilde fornemmes et Tryk, men det har jeg ingen Meddelt med. Jeg tror, det var paa høie Tid, man søger at finde Formuen, thi derved kunde man ganske vist finde Udstilligt til at lette de andre Skatteydere med. Altsaa, jeg anbefaler den ærede Forslagsstiller at holde sit Forslag klart af det Definitive, blive ved det Midlertidige og blive omtrent ved det, som det foreligger her. Kan han naae lidt Mere, er det en anden Sag, men jeg kan forsikre ham om, at en „samlet Overveelse“ er en meget slem Plan at komme ind paa.

Steenstrup: Jeg skal fortsætte med lidt Anbefaling til den ærede Forslagsstiller og navnlig raade ham til ikke at lade Sagen komme i et Udvalg til samlet Overveelse af alle vore Skatter for, naar det en Gang efter mange Maanedes Forløb kommer ud deraf, da at gaa over til Landstthinget og

der blive overgivet til et nyt Begravelses- eller Livsudvalg — hvilket det nu er. Der ud af kommer intet Godt i en Fart. Overfor den sidste Taler (Th. Nielsen) skal jeg gjøre opmærksom paa, at det naturligvis var en Misforstaaelse fra hans Side af Lovforslagets Tanke, naar han mente, at det kun skulde være de Laan, som reistes ved samme Institution, der skulde nyde Godt af de nedsatte Omkostninger. Det kan ikke være Forslagsstillerens Tanke (Th. Nielsen: Nei, saaledes som det skulde andres.) Ja, ja vil det i alt Fald kun faae en meget ringe Udstrækning. Den sidste Taler slog paa Formueskat, og der er desuden faldet Uttringer i Landstthinget, som gjør, at jeg skal gaa lidt ind derpaa. Jeg har været meget nysgjerrig efter, hvad man derom vilde sige i Landstthinget, som for Næsten mærkeligt nok blandt sine Medlemmer ikke tæller et eneste statsøkonomisk uddannet Medlem i sin Midte, medens der her i Thinget findes omtrent en halv Snes. Man har i Landstthinget søgt at angribe Forslaget om Halvprocentafgiften ligesom her i Folkethinget, uden at det paa nogen Maade er lykkedes. Man har opstillet den Paastand, at andre Skatter havde et ligesaa urimeligt Indhold som dette. Da den ærede Finansminister i Dag tog Ordet, kunde man ogsaa godt strax se, at han var anderledes stillet overfor dette Forslag end overfor det om Halvprocentafgiftens Ophævelse, thi her havde han strax et Angrebspunkt; nemlig det, jeg har forudset, vilde komme fra den Side: at der var Andre, der betalte Stempelafgift end de Laantagere, som Forslagsstilleren nærmest sigter til, fordi Stempelafgiften jo er en hel generel Afgift, som falder paa mange andre Ting end faste Eiendomme. Derfor er Ministeren ogsaa meget bedre stillet i Dag, thi der kunde han virkelig faae et Angrebspunkt. Men det viser netop, hvad jeg den Gang sagde og her tillader mig at gjentage, at det hverken vil lykkes Ministeren eller de ærede statsøkonomisk uddannede Medlemmer her i Thinget, særlig heller ikke den meget talende Ordfører i den Slags. Sager for det store Flertal her i Salen, som ogsaa i Dag er fraværende, at paapege nogen Urimelighed i Skattesphæren saa stor som Halvprocentafgiften. Det er en given Ting, uagtet man i Landstthinget søgte at komme bort deraf. Det blev gjort gjældende i Landstthinget, at man maatte hellere lægge Halvprocentafgiften paa faste Eiendomme end paalægge en Formueskat med den mærkverdige Motivering, at naar Folk handle om faste Eiendomme have de den kligende Mønt, men naar man lægger Folk i Formueskat, have de ingen klingende